

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

- **B** ► **M2** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/757,
annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,
meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä
direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta ◀
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2071, annettu 22 päivänä syyskuuta 2016	L 320	1	26.11.2016
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/957, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023	L 130	105	16.5.2023

▼ B▼ M2

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
(EU) 2015/757,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,

meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta,
raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY
muuttamisesta

▼ B

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

▼ M2

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin saapuvista, tällaisissa satamissa olevista tai tällaisista satamista lähtevistä aluksista peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden asiaankuuluvien tietojen täsmällistä tarkkailua, raportointia ja todentamista, jotta voidaan edistää meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kustannustehokkaalla tavalla.

▼ B

2 artikla

Soveltamisala

▼ M2

1. Tätä asetusta sovelletaan aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 5 000, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet tällaisten alusten rahdin tai matkustajien kuljettamiseksi kaupallisiin tarkoituksiin tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.

1 a. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 myös kappaletavara-aluksiin, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten rahdin kuljettamiseksi kaupallisiin tarkoituksiin tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana, sekä offshore-aluksiin, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.

▼ M2

1 b. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 offshore-aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 5 000, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.

1 c. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kasvihuonekaasut:

- a) hiilidioksidi (CO₂);
- b) metaani (CH₄), kun kyse on vuodesta 2024 alkaen vapautuneista päästöistä; ja
- c) typpioksiduuli (N₂O), kun kyse on vuodesta 2024 alkaen vapautuneista päästöistä.

Kun tässä asetuksessa viitataan kasvihuonekaasujen yhteenlaskettuihin kokonaispäästöihin tai yhteenlaskettuihin kasvihuonekaasupäästöihin yhteensä, sen katsotaan viittaavan erikseen kunkin kaasun yhteenlaskettuihin kokonaisuun.

▼ B

2. Tätä asetusta ei sovelleta sota-aluksiin, laivaston apualuksiin, kalastus- ja kalankäsittelyaluksiin, rakenteeltaan alkeellisiin puisiin aluksiin, aluksiin, jotka eivät kulje konevoimalla, tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin käytettäviin julkisen vallan aluksiin.

*3 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

▼ M2

- a) 'kasvihuonekaasupäästöillä' tämän asetuksen soveltamisalaan 2 artiklan 1 c kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kuuluvien kasvihuonekaasujen vapautumista aluksista;

▼ B

- b) 'käyntisatamalla' satamaa, johon alus pysähtyy lastaamaan tai purkamaan lastia taikka päästämään matkustajat alukseen tai aluksesta; näin ollen lukuun ei oteta pysähdyksiä, joiden yksinomaisena tarkoituksena on täydentää polttoaine- tai muonavarastoja, vaihtaa miehistö, siirtyä kuivatelakalle tai korjata alusta ja/tai sen laitteita, pysähdyksiä satamaan sen vuoksi, että alus tarvitsee apua tai on merihädässä, satamien ulkopuolella tapahtuvia siirtoja aluksesta toiseen eikä pysähdyksiä, joiden yksinomaisena tarkoituksena on suojautua huonolta säältä tai jotka ovat välttämättömiä etsintä- tai pelastustoitien vuoksi;

▼ M2

- c) 'matkalla' kaikkia aluksen liikkeitä, jotka alkavat käyntisatamasta tai päättyvät käyntisatamaan;

▼ B

- d) 'yhtiöllä' aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteen harjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaa, jolle aluksen omistaja on siirtänyt vastuun aluksen toiminoista;

▼ B

- e) 'bruttovetoisuudella' bruttovetoisuutta, joka on laskettu Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) Lontoossa 23 päivänä kesäkuuta 1969 hyväksymän kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen liitteen 1 tai sen korvaavan yleissopimuksen vetoisuuden mittaamisääntöjen mukaisesti;
- f) 'todentajalla' oikeushenkilöä, joka suorittaa todentamistoiminnot ja jonka kansallinen akkreditointielin on akkreditoinut asetuksen (EY) N:o 765/2008 ja tämän asetuksen nojalla;
- g) 'todentamisella' toimintoja, jotka todentaja suorittaa sen arvioimiseksi, täyttävätkö yhtiön toimittamat asiakirjat tässä asetuksessa asetetut vaatimukset;
- h) 'vaatimustenmukaisuusasiakirjalla' aluskohtaista todentajan yhtiölle antamaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan, että alus on täyttänyt tämän asetuksen vaatimukset tietyllä raportointikaudella;
- i) 'muilla merkittävillä tiedoilla' tietoja, jotka koskevat alusten polttoainekulutuksesta aiheutuvia ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀, liikennesuoritetta ja energiatehokkuutta ja joiden avulla voidaan analysoida päästöjen kehityssuuntia ja arvioida alusten suoritusta;
- j) 'päästökertoimella' lähdevirran toimintotietoihin liittyvää kasvihuonekaasun keskimääräistä päästömäärää olettaen, että palaessa tapahtuu täydellinen hapettuminen ja muissa kemiallisissa reaktioissa täydellinen muuntuminen;
- k) 'epävarmuudella' muuttujaa, joka liittyy suureen määrittämisen tulokseen ja kuvaa suureeseen kohtuudella liitettävien arvojen hajontaa; epävarmuutta kuvataan prosentuaalisesti keskiarvon ympärillä ilmoitettuna luottamusvälinä, joka kattaa 95 prosenttia havainnoista; epävarmuustarkastelussa otetaan huomioon sekä systemaattiset että satunnaiset vaihtelut ja mahdollinen havaintojakauman epäsymmetrisyys;
- l) 'konservatiivisella arviolla' sitä, että määritellään tietyt oletusarvot sen varmistamiseksi, ettei vuosittaisia päästöjä aliarvioida eikä kuljetun matkan pituutta tai kuljetetun lastin määrää yliarvioida;
- m) 'raportointikaudella' yhtä kalenterivuotta, jonka aikana ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ on tarkkailtava ja niistä on raportoitava. Jos matka päättyy eri kalenterivuonna kuin se on alkanut, tarkkailu- ja raportointitiedot kirjataan ensimmäiselle kalenterivuodelle;
- n) 'kiinnityspaikassa olevalla aluksella' alusta, joka on turvallisesti kiinnitettyä tai ankkuroituna jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa, kun sitä lastataan, puretaan tai kun se odottaa satamassa, mukaan luettuna aika, jolloin se ei osallistu lastinkäsittelyoperaatioihin;

▼B

- o) 'jäälukalla' lippuvaltion toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tai tämän valtion hyväksymän organisaation alukselle määrittämää luokkaa, joka osoittaa, että alus on tarkoitettu jäissäkulkuun merellä;

▼M2

- p) 'vastaavalla hallinnointiviranomaisella' direktiivin 2003/87/EY 3 g f artiklassa tarkoitettua laivayhtiöstä vastaavaa hallinnointiviranomaista;
- q) 'yhtiötason yhdistetyillä päästötiedoilla' niiden direktiivissä 2003/87/EY lueteltuihin kasvihuonekaasuihin mainitun direktiivin liitteen I mukaisen meriliikennetoiminnan osalta liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen yhteenlaskettua määrää, jotka yhtiön on raportoitava mainitun direktiivin nojalla kaikista sen vastuulla olevista aluksista raportointikaudella.

▼B

II LUKU

TARKKAILU JA RAPORTOINTI

1 JAKSO

Tarkkailun ja raportoinnin periaatteet ja menetelmät

4 artikla

Tarkkailun ja raportoinnin yleiset periaatteet

1. Yhtiöiden on 8–12 artiklan mukaisesti tarkkailtava kunkin aluksensa asianomaisia muuttujia raportointikaudella ja raportoitava niistä. Niiden on suoritettava tarkkailu ja raportointi kaikissa jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa satamissa ja sellaisten matkojen osalta, jotka saapuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai lähtevät tällaisesta satamasta.
2. Tarkkailun ja raportoinnin on oltava aukotonta ja katettava polttoaineiden poltosta peräisin olevat ►**M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ aluksen ollessa merellä ja sen ollessa kiinnityspaikassa. Yhtiöiden on toteutettava asianmukaisia toimia tietoaukkojen välttämiseksi raportointikaudella.
3. Tarkkailun ja raportoinnin on oltava johdonmukaista ja ajallisesti vertailukelpoista. Tätä varten yhtiöiden on käytettävä samaa tarkkailumenetelmää ja samoja tietoja, joihin todentaja kuitenkin voi arvionsa perusteella hyväksyä muutoksia ja poikkeuksia.
4. Yhtiöiden on hankittava, kirjattava, yhdistettävä, analysoitava ja dokumentoitava tarkkailutietoja, mukaan lukien oletamat, viitetiedot, päästökertoimet ja toimintotiedot, läpinäkyvällä tavalla, jotta todentajan on mahdollista toistaa ►**M2** kasvihuonekaasupäästöjen ◀ määrittäminen.
5. Yhtiöiden on varmistettava, ettei ►**M2** kasvihuonekaasupäästöjen ◀ määrittäminen ole järjestelmällisesti eikä tietoisesti epätarkkaa. Niiden on tunnistettava mahdolliset epätarkkuuksien lähteet ja vähennettävä niitä.
6. Yhtiöiden on huolehdittava siitä, että tarkkailtavien ja raportoitavien ►**M2** kasvihuonekaasupäästöjen ◀ totuudenmukaisuudesta annetaan kohtuullinen vakuutus.

▼ B

7. Yhtiöiden on pyrittävä ottamaan huomioon asetuksen 13 artiklan 3 tai 4 kohdan nojalla annettujen todentamisraporttien sisältämät suositukset suorittamassaan myöhemmässä tarkkailussa ja raportoinnissa.

▼ M2

8. Yhtiöiden on raportoitava yhtiötason yhdistetyt päästötiedot vastuullaan olevista aluksista raportointikaudella 11 a artiklan nojalla.

▼ B*5 artikla***► M2 Kasvihuonekaasupäästöjen ◀ ja muiden merkittävien tietojen tarkkailumenetelmät**

1. Edellä 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi yhtiöiden on määritettävä kunkin aluksensa osalta ► M2 kasvihuonekaasupäästöt ◀ jollakin liitteessä I esitetyistä menetelmistä ja tarkkailtava muita merkittäviä tietoja liitteessä II annettujen tai sen nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.

▼ M2

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteiden I ja II muuttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan ja direktiivin 2003/87/EY muuttaminen sekä sovittaa nämä liitteet yhteen mainitun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten, asiaa liittyvien kansainvälisten sääntöjen sekä kansainvälisten ja eurooppalaisten standardien kanssa. Siirretään komissiolle myös valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteiden I ja II muuttamiseksi, jotta voidaan täsmentää niissä esitettyjen tarkkailumenetelmien osia teknologian ja tieteen kehityksen perusteella ja varmistaa direktiivin 2003/87/EY nojalla perustetun EU:n päästökauppajärjestelmän tehokas toiminta.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2023 tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen samoin kuin offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan. Metaani- ja dityppioksidipäästöjen tarkkailumenetelmien on perustuttava samoihin periaatteisiin kuin tämän asetuksen liitteessä I hiilidioksidipäästöjen tarkkailemiseksi esitettyjen menetelmien, asianomaisten kasvihuonekaasujen luonne huomioon ottaen tarvittavin mukautuksin. Tämän asetuksen liitteessä I esitetyt menetelmät ja tämän asetuksen liitteessä II esitetyt säännöt on tapauksen mukaan sovitettava yhteen uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytöstä meriliikenteessä sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa esitettyjen menetelmien ja sääntöjen kanssa.

▼ B

2 JAKSO

Tarkkailusuunnitelma

6 artikla

Tarkkailusuunnitelman sisältö ja toimittaminen

1. Yhtiöiden on viimeistään 31 päivänä elokuuta 2017 toimitettava todentajille tarkkailusuunnitelma, jossa mainitaan, millä menetelmällä ne haluavat tarkkailla kunkin aluksensa ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ ja muita merkittäviä tietoja ja raportoida niistä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, yhtiön on niiden alusten osalta, joihin tätä asetusta sovelletaan ensimmäistä kertaa 31 päivän elokuuta 2017 jälkeen, toimitettava todentajalle tarkkailusuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun asianomainen alus on saapunut jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan.

3. Tarkkailusuunnitelmassa on dokumentoitava aukottomasti ja läpinäkyvästi aluksen tarkkailumenetelmä, ja tarkkailusuunnitelman on sisällettävä vähintään seuraavat osat:

a) aluksen tunnistetiedot ja tyyppi, mukaan lukien aluksen nimi, IMO-tunnistenumero, rekisteröinti- tai kotisatama sekä aluksen omistajan nimi;

▼ M2

b) yhtiön nimi sekä yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite sekä yhtiön ja rekisteröidyn omistajan IMO-numero;

▼ B

c) kuvaus seuraavista aluksella olevista ► **M2** kasvihuonekaasupäästölähteistä ◀: pääkoneet, apukoneet, kaasuturbiinit, kattilat ja suojakaasulaitteistot sekä käytetyt polttoainetyypit;

d) kuvaus menettelyistä, järjestelmistä ja vastuista, jotka liittyvät ► **M2** kasvihuonekaasupäästölähdeluettelon ◀ ajantasaistamiseen raportointikaudella;

e) kuvaus menettelyistä, joilla matkaluettelon aukottomuutta tarkkailaan;

f) kuvaus aluksen polttoainekulutuksen tarkkailumenetelmistä, mukaan lukien

i) kunkin ► **M2** kasvihuonekaasupäästölähteen ◀ polttoainekulutuksen laskemiseen tarkoitettu menetelmä, joka on valittu liitteessä I säädettyjen menetelmien joukosta, mukaan lukien tapauksen mukaan kuvaus käytetyistä mittauslaitteista,

ii) tapauksen mukaan menettelyt tankatun ja tankeissa olevan polttoaineen mittaamiseksi, kuvaus käytetyistä mittauslaitteista sekä menettelyistä mittaustietojen kirjaamiseksi, hakemiseksi, siirtämiseksi ja tallentamiseksi,

▼ B

- iii) tapauksen mukaan tiheyden määrittämiseen valittu menetelmä,
- iv) menettely, jolla varmistetaan, että polttoainemittausten kokonaispölyvarmuus vastaa tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia; tässä yhteydessä on mahdollisuuksien mukaan viitattava kansallisiin lakeihin, asiakassopimuksen ehtoihin tai polttoaineen toimittajien tarkkuusstandardeihin;
- g) kutakin polttoainetyyppejä koskevat päästökertoimet tai vaihtoehtoisten polttoaineiden tapauksessa päästökertoimien määrittämiseen käytetyt menetelmät, mukaan lukien näytteenottomenetelmä, analyysimenetelmät ja kuvaus käytetyistä laboratorioista, myös mahdollinen kyseisten laboratorioiden ISO 17025 -standardin mukainen akkreditointi;
- h) kuvaus menettelyistä, joiden avulla määritetään matkakohtaiset toimintatiedot, mukaan lukien
 - i) menettelyt, vastuut ja tietolähteet, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan matkan pituus,
 - ii) tapauksen mukaan menettelyt, vastuut, kaavat ja tietolähteet, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan kuljetettu lasti ja matkustajien lukumäärä,
 - iii) menettelyt, vastuut, kaavat ja tietolähteet, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan merellä vietetty aika lähtö- ja määräsataman välillä;
- i) kuvaus menetelmästä, jonka avulla määritetään korvaavat tiedot tietoukkojen poistamiseksi;
- j) tarkistusasiakirja, johon merkitään kaikki tehtyjä tarkistuksia koskevat tiedot.

4. Tarkkailusuunnitelmaan voidaan sisällyttää myös tietoja, jotka koskevat aluksen jääluokkaa ja/tai menettelyjä, vastuuta, kaavoja ja tietolähteitä, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan kuljetun matkan pituus ja merellä vietetty aika navigoitaessa jääolosuhteissa.

▼ M2

5. Yhtiöiden on käytettävä vakiomuotoisia tarkkailusuunnitelmia, jotka perustuvat asiakirjamalleihin, ja niiden on toimitettava kyseiset suunnitelmat automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja käyttäen. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä kyseiset asiakirjamallit, mukaan lukien niiden yhdenmukaista soveltamista ja automaattista siirtoa koskevat tekniset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Yhtiöiden on viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2024 toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle kunkin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan aluksensa osalta tarkkailusuunnitelma, jonka todentaja on arvioinut tämän asetuksen vaatimusten mukaiseksi ja jossa on otettava huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan.

▼M2

7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, yhtiöiden on niiden alusten osalta, joihin tätä asetusta sovelletaan ensimmäistä kertaa 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle tämän asetuksen vaatimusten mukainen tarkkailusuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden kuluttua kunkin aluksen ensimmäisestä käynnistä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa.

8. Vastavien hallinnointiviranomaisten on viimeistään 6 päivänä kesäkuuta 2025 hyväksyttävä yhtiöiden toimittamat tarkkailusuunnitelmat komission tämän kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Vastavien hallinnointiviranomaisen on niiden alusten osalta, joihin direktiiviä 2003/87/EY sovelletaan ensimmäistä kertaa 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, hyväksyttävä toimitettu tarkkailusuunnitelma neljän kuukauden kuluessa siitä, kun alus on ensimmäisen kerran saapunut jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan, komission tämän kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Komissio antaa 1 päivään lokakuuta 2023 mennessä delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti 6–10 artiklan muuttamiseksi tarkkailusuunnitelmia koskevien sääntöjen osalta, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi niiden sääntöjen osalta, joiden mukaisesti vastaavat hallinnointiviranomaiset hyväksyvät tarkkailusuunnitelmat.

▼B*7 artikla***Tarkkailusuunnitelman muuttaminen**

1. Yhtiöiden on tarkistettava säännöllisin väliajoin ja vähintään vuosittain, vastaako aluksen tarkkailusuunnitelma aluksen luonnetta ja toimintatapaa ja voidaanko tarkkailumenetelmää parantaa.
2. Yhtiön on muutettava tarkkailusuunnitelmaa missä tahansa seuraavista tilanteista:
 - a) aluksen yhtiö vaihtuu;
 - b) uusia ►**M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ aiheutuu sellaisista uusista päästölähteistä tai sellaisten uusien polttoaineiden käytöstä, joita ei vielä ole sisällytetty tarkkailusuunnitelmaan;
 - c) tietojen saatavuus on muuttunut uusien mittauslaitteiden, uusien näytteenottomenetelmien tai analysointimenetelmien käytön vuoksi taikka muista syistä, jotka voivat vaikuttaa ►**M2** kasvihuonekaasupäästöjen ◀ määrittämisen tarkkuuteen;
 - d) sovelletulla tarkkailumenetelmällä saatujen tietojen on havaittu olevan virheellisiä;
 - e) tarkkailusuunnitelman minkä tahansa osan on havaittu olevan tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten vastainen ja yhtiön edellytetään tarkistavan sitä 13 artiklan 1 kohdan nojalla.

▼ B

3. Yhtiöiden on ilmoitettava todentajille ilman aiheetonta viivytystä kaikista ehdotuksista tarkkailusuunnitelman muuttamiseksi.

▼ M2

4. Todentajan on arvioitava tarkkailusuunnitelmaan tämän artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla tehdyt muutokset 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Todentaja ilmoittaa yhtiölle arvioinnin jälkeen, ovatko kyseiset muutokset vaatimusten mukaisia. Yhtiön on toimitettava muutettu tarkkailusuunnitelmansa vastaavalle hallinnointiviranomaiselle, kun se on saanut todentajalta ilmoituksen siitä, että tarkkailusuunnitelma on vaatimusten mukainen.

5. Vastaavan hallinnointiviranomaisen on hyväksyttävä tarkkailusuunnitelmaan 2 kohdan a–d alakohdan nojalla tehdyt muutokset komission tämän kohdan toisen alakohdan nojalla hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi niiden sääntöjen osalta, joiden mukaisesti vastaavat hallinnointiviranomaiset hyväksyvät tarkkailusuunnitelmiin tehdyt muutokset.

▼ B*3 JAKSO***► M2 Kasvihuonekaasupäästöjen ◄ ja muiden merkittävien tietojen tarkkailu***8 artikla***Toimintojen tarkkailu raportointikauden aikana**

Yhtiöiden on 1 päivästä tammikuuta 2018 tarkkailtava 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tarkkailusuunnitelman perusteella kunkin aluksen matka- ja vuosikohtaisia ► M2 kasvihuonekaasupäästöjä ◄ soveltamalla yhtä niistä ► M2 kasvihuonekaasupäästöjen ◄ määrittämistä koskevista menetelmistä, jotka on esitetty liitteessä I olevassa B osassa, ja laskemalla ► M2 kasvihuonekaasupäästöt ◄ liitteessä I olevan A osan mukaisesti.

*9 artikla***Matkakohtainen tarkkailu**

1. Yhtiöiden on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tarkkailusuunnitelman perusteella tarkkailtava kunkin aluksen ja kunkin sellaisen matkan osalta, joka saapuu jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai lähtee tällaisesta satamasta, liitteessä I olevan A osan ja liitteessä II olevan A osan mukaisesti seuraavia tietoja:

- a) lähtö- ja määräsatama, mukaan lukien lähtö- ja saapumispäivä sekä lähtö- ja saapumisaika;
- b) kunkin kuljetun polttoainetyypin määrä ja päästökerroin yhteensä;
- c) päästetty ► M2 kasvihuonekaasu ◄;
- d) kuljetun matkan pituus;

▼ B

- e) merellä vietetty aika;
- f) kuljetettu lasti;
- g) liikennesuorite.

Yhtiöt voivat tarkkailla tarvittaessa myös aluksen jääluokkaa ja jääolosuhteissa tapahtuvaa navigointia koskevia tietoja.

2. Tämän artiklan 1 kohdasta poiketen ja rajoittamatta 10 artiklan soveltamista yhtiö vapautetaan velvoitteesta tarkkailla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja matkakohtaisesti tietyn aluksen osalta, jos

- a) kaikki aluksen raportointikaudella tekemät matkat joko alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta tai päättyvät tällaiseen satamaan; ja
- b) alus tekee aikataulunsa mukaisesti yli 300 matkaa raportointikaudella.

*10 artikla***Vuosikohtainen tarkkailu**

Yhtiön on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tarkkailusuunnitelman perusteella tarkkailtava kunkin aluksen ja kunkin kalenterivuoden osalta liitteessä I olevan A osan ja liitteessä II olevan B osan mukaisesti seuraavia muuttujia:

- a) kunkin kulutetun polttoainetyypin määrä ja päästökerroin yhteensä;
- b) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat yhteenlasketut ►**M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ yhteensä;
- c) yhteenlasketut ►**M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ kaikista matkoista jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien satamien välillä;
- d) yhteenlasketut ►**M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ kaikista matkoista, jotka ovat lähteneet jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvista satamista;
- e) yhteenlasketut ►**M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ kaikista matkoista, jotka ovat saapuneet jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin;
- f) ►**M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀, jotka ovat aiheutuneet jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa satamissa kiinnityspaikoissa;
- g) kuljetun matkan kokonaispituus;
- h) merellä vietetty kokonaisaika;
- i) liikennesuorite yhteensä;
- j) keskimääräinen energiatehokkuus;

▼ M2

- k) direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien, mainitun direktiivin liitteen I mukaiseen meriliikennetoimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen yhteenlasketut kokonaispäästöt, jotka on raportoitava mainitun direktiivin nojalla, sekä tarvittavat tiedot, joilla perustellaan mainitun direktiivin 12 artiklan 3 kohdasta tehtävien, sen 3 -e-3 -b kohdassa säädettyjen asiaankuuluvien poikkeusten soveltaminen.

▼ B

Yhtiöt voivat tarkkailla tarvittaessa aluksen jääluokkaa ja jääolosuhteissa tapahtuvaa navigointia koskevia tietoja.

Yhtiöt voivat tarkkailla myös polttoaineen kulutusta ja ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ päästöjä eriteltynä muiden tarkkailusuunnitelmassa määriteltujen kriteerien perusteella.

4 JAKSO

Raportointi

11 artikla

Päästöselvityksen sisältö

1. Yhtiöiden on vuodesta 2019 alkaen viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta toimitettava komissiolle ja asianomaisen lippuvaltion viranomaisille kunkin niiden vastuulla olevan aluksen osalta päästöselvitys, joka kattaa ► **M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ ja muut merkittävät tiedot koko raportointikaudelta ja jonka todentaja on todentanut tyydyttäväksi 13 artiklan mukaisesti.

▼ M2

Yhtiöiden on vuodesta 2025 alkaen viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta toimitettava kunkin niiden vastuulla olevan aluksen osalta vastaavalle hallinnointiviranomaiselleen, jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten osalta asianomaisten lippuvaltioiden viranomaisille ja komissiolle koko raportointikaudelta päästöselvitys, jonka todentaja on todentanut tyydyttäväksi 13 artiklan mukaisesti. Vastaava hallinnointiviranomainen voi vaatia yhtiöitä toimittamaan päästöselvitykset ennen 31 päivää maaliskuuta mutta aikaisintaan 28 päivänä helmikuuta.

2. Jos yhtiö vaihtuu, edellisen yhtiön on toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselleen, jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten osalta asianomaisten lippuvaltioiden viranomaisille, uudelle yhtiölle ja komissiolle niin lähellä vaihtumisen toteutumispäivää kuin käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, todennettu selvitys, joka kattaa samat tiedot kuin 1 kohdassa tarkoitettu päästöselvitys mutta rajoittuu kauteen, joka vastaa sen vastuulla harjoitettua toimintaa.

▼ B

3. Yhtiöiden on sisällytettävä päästöselvitykseen seuraavat tiedot:

a) aluksen ja yhtiön tunnistetiedot, mukaan lukien

i) aluksen nimi,

ii) IMO-tunnistenumero,

iii) rekisteröinti- tai kotisatama,

iv) aluksen jääluokka, jos se sisältyy tarkkailusuunnitelmaan,

▼ B

- v) aluksen tekninen tehokkuus (tarvittaessa energiatehokkuutta mittaava suunnitteluindeksi (EEDI) tai arvioitu indeksiarvo (EIV) IMO:n päätöslauselman MEPC.215 (63) mukaisesti),
 - vi) aluksen omistajan nimi,
 - vii) aluksen omistajan osoite ja päätoimipaikka,
 - viii) yhtiön nimi (jos yhtiö ei ole aluksen omistaja),
 - ix) yhtiön osoite ja päätoimipaikka (jos yhtiö ei ole aluksen omistaja),
 - x) yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite;
- b) päästöselvityksen arvioineen todentajan tunnistetiedot;
- c) käytetty tarkkailumenetelmä ja siihen liittyvä epävarmuuden taso;
- d) edellä olevan 10 artiklan mukaisen muuttujien vuosikohtaisen tarkkailun tulokset.

▼ M2

4. Komissio antaa 1 päivään lokakuuta 2023 mennessä delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti 11, 11 a ja 12 artiklan muuttamiseksi raportointisääntöjen osalta, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan.

*11 a artikla***Yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportointi ja toimittaminen**

1. Yhtiöiden on määritettävä yhtiötason yhdistetyt päästötiedot raportointikaudella päästöselvityksen ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun selvityksen tietojen perusteella kunkin niiden vastuulla raportointikaudella olleen aluksen osalta tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Yhtiöiden on vuodesta 2025 alkaen viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti yhtiötason yhdistetyt päästötiedot, jotka kattavat direktiivin 2003/87/EY nojalla meriliikennetoiminnan osalta raportoitavat päästöt edellisen vuoden raportointikaudella ja jotka on todennettu tämän asetuksen III luvun mukaisesti’.

3. Vastaava hallinnointiviranomainen voi vaatia yhtiöitä toimittamaan 2 kohdassa tarkoitetut todennetut yhtiötason yhdistetyt päästötiedot ennen 31 päivää maaliskuuta mutta aikaisintaan 28 päivänä helmikuuta.

▼ M2

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen tarkkailua ja raportointia sekä yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen toimittamista vastaavalle hallintoviranomaiselle.

▼ B*12 artikla*▼ M2**Päästöselvityksen ja yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportoinnin muoto**

1. Päästöselvitys ja yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportointi on toimitettava automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja käyttäen, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit.

▼ B

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojenvaihtomuotoja koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

TODENTAMINEN JA AKKREDITOINTI

*13 artikla***Todentamisen laajuus ja todentamisraportti**

1. Todentajan on arvioitava, onko tarkkailusuunnitelma 6 ja 7 artiklassa asetettujen vaatimusten mukainen. Jos todentajan arvioinnissa todetaan, ettei kyseisiä vaatimuksia noudateta, asianomaisen yhtiön on tarkistettava tarkkailusuunnitelmaansa vastaavasti ja toimitettava tarkistettu suunnitelma todentajalle lopullisesti arvioitavaksi ennen raportointikauden alkamista. Yhtiön on sovittava todentajan kanssa tällaisten tarkistusten käyttöön ottamiseksi tarvittavasta määräajasta. Kyseisen määräajan on joka tapauksessa päättyttävä ennen raportointikauden alkua.

▼ M2

2. Todentajan on arvioitava, ovatko päästöselvitys ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu selvitys 8–12 artiklassa ja liitteissä I ja II vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

▼ B

3. Jos todentamisarvioinnissa todetaan todentajalta saadun riittävän varmuuden perusteella, että päästöselvitys ei sisällä olennaisia väärintulintoja, todentajan on annettava todentamisraportti, jonka mukaan päästöselvitys on todennettu tyydyttäväksi. Todentamisraportissa on mainittava kaikki todentajan työn kannalta merkitykselliset seikat.

▼ B

4. Jos todentamisarvioinnissa todetaan, että päästöselvitys sisältää väärintulkintoja tai ettei tämän asetuksen vaatimuksia ole noudatettu, todentajan on ilmoitettava tästä yhtiölle kohtuullisessa ajassa. Yhtiön on tällöin korjattava väärintulkinnat tai poikkeamat, jotta todentaminen voidaan saattaa päätökseen ajoissa, ja toimitettava todentajalle tarkistettu päästöselvitys ja kaikki muut todettujen poikkeamien korjaamiseksi tarvittavat tiedot. Todentamisraportissaan todentajan on ilmoitettava, onko yhtiö korjannut todentamisarvioinnin aikana havaitut väärintulkinnat tai poikkeamat. Jos ilmoitettuja väärintulkintoja tai poikkeamia ei ole korjattu ja jos ne johtavat yhdessä tai erikseen olennaisiin väärintulkintoihin, todentajan on annettava todentamisraportti, jossa ilmoitetaan, että päästöselvitys ei ole tämän asetuksen mukainen.

▼ M2

5. Todentajan on arvioitava, ovatko yhtiötason yhdistetyt päästötiedot 6 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

Jos todentaja toteaa riittävällä varmuudella, että yhtiötason yhdistetyt päästötiedot eivät sisällä olennaisia väärintulkintoja, todentajan on annettava todentamisraportti, jonka mukaan yhtiötason yhdistetyt päästötiedot on todennettu tyydyttäväksi 6 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen todentamista, mukaan lukien todentamismenettelyt ja todentamismenettely, ja todentamisraportin antamista.

▼ B*14 artikla***Todentajia koskevat yleiset velvoitteet ja periaatteet**

1. Todentajan on oltava asianomaisen aluksen yhtiöstä tai liikenteenharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tässä asetuksessa edellytetyt toiminnot yleisen edun nimissä. Tämän vuoksi todentaja tai mikään samaan oikeushenkilöön kuuluva osa ei saa olla asianomaisen aluksen yhtiö tai liikenteenharjoittaja taikka yhtiön omistaja tai näiden omistama taho, eikä todentajalla saa olla yhtiöön suhteita, jotka voisivat vaikuttaa sen riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen.

2. Todentaessaan päästöselvitystä ja yhtiön soveltamia tarkkailumenetelmiä todentajan on arvioitava tarkkailujärjestelmien ja raportoitujen ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ koskevien tietojen luotettavuutta, uskottavuutta ja tarkkuutta, erityisesti

a) polttoainekulutusta matkoilla;

b) raportoituja polttoainekulutustietoja ja niihin liittyviä mittauksia ja laskelmia;

▼ B

c) päästökertoimien valintaa ja käyttöä;

▼ M2

d) laskelmia, joilla määritetään kasvihuonekaasupäästöt yhteensä ja direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien, mainitun direktiivin liitteen I mukaiseen meriliikennetoimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen yhteenlasketut kokonaispäästöt ja jotka on raportoitava mainitun direktiivin nojalla;

▼ B

e) laskelmia, joilla määritetään energiatehokkuus.

3. Todentaja saa ottaa huomioon 12 artiklan mukaisesti toimitetut päästöselvitykset ainoastaan, jos tiedot ovat niin luotettavat ja uskottavat, että niiden perusteella voidaan määrittää ► **M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ kohtuullisella varmuudella, ja edellyttäen, että varmistetaan seuraavaa:

a) raportoidut tiedot ovat johdonmukaiset niiden arvioitujen tietojen kanssa, jotka perustuvat alusten jäljittämistietoihin ja ominaisuuksiin, kuten asennettuun konetehtoon;

b) raportoiduissa tiedoissa ei ole epä johdonmukaisuuksia, erityisesti kun vertaillaan kunkin aluksen vuosittain ostamaa polttoaineen kokonaisu-määrää ja yhteenlaskettua polttoainekulutusta matkoilla;

c) tiedot on kerätty sovellettavien sääntöjen mukaisesti; ja

d) aluksen asiaankuuluvat kirjaukset ovat täydelliset ja johdonmukaiset.

▼ M2

4. Todentaessaan yhtiötason yhdistettyjä päästötietoja todentajan on arvioitava raportoitujen tietojen täydellisyyttä ja johdonmukaisuutta yhtiön antamien tietojen kanssa, mukaan lukien sen todennetut päästöselvitykset ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut selvitykset.

▼ B*15 artikla***Todentamismenettelyt**

1. Todentajan on kartoitettava riskit, joita tarkkailu- ja raportointiprosessiin voi liittyä, vertailemalla ilmoitettuja ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ arvioituihin tietoihin, jotka perustuvat alusten jäljittämistietoihin ja ominaisuuksiin, kuten asennettuun konetehtoon. Jos merkittäviä poikkeamia havaitaan, todentajan on tehtävä lisäanalyysijä.

2. Todentajan on kartoitettava riskit, joita eri laskentavaiheisiin voi liittyä, tarkistamalla kaikki käytetyt tietolähteet ja menetelmät.

3. Todentajan on otettava huomioon kaikki toimivat riskinhallintamenetelmät, joita yhtiö soveltaa käytettyjen tarkkailumenetelmien tarkkuuteen liittyvän epävarmuustason alentamiseksi.

4. Yhtiön on annettava todentajalle kaikki lisätiedot, joiden avulla tämä kykenee suorittamaan todentamismenettelyt. Todentaja voi tehdä tarkastuksia paikan päällä todentamisprosessin aikana sen määrittämiseksi, ovatko ilmoitetut tiedot luotettavia.

▼ B

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa tarkoitettuihin todentamistoimiin sovellettavien sääntöjen täsmenämiseksi. Näitä säädöksiä antaessaan komissio ottaa huomioon liitteessä III olevassa A osassa esitetyt seikat. Näissä delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen sääntöjen on perustuttava 14 artiklassa säädettyihin todentamista koskeviin periaatteisiin ja asiaa koskeviin kansainvälisesti hyväksytyihin vaatimuksiin.

▼ M2

6. Yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen todentamisen osalta todentajan ja yhtiön on noudatettava 13 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja todentamissääntöjä. Todentaja ei todenna päästöselvitystä ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua selvitystä kustakin yhtiön vastuulla olevasta aluksesta.

▼ B*16 artikla***Todentajien akkreditointi****▼ M2**

1. Kansallinen akkreditointielin akkreditoi asetuksen (EY) N:o 765/2008 nojalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tehtäviin todentajat, jotka arvioivat tarkkailusuunnitelmat, päästöselvitykset, tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut selvitykset ja yhtiötason yhdistetyt päästötiedot sekä antavat tämän asetuksen 13 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuja todentamisraportteja ja tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimustenmukaisuusasiakirjoja.

▼ B

2. Sikäli kuin tämä asetus ei sisällä erityisiä säännöksiä todentajien akkreditoinnista, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 asiaa koskevia säännöksiä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti todentajien akkreditointimenetelmien tarkempaa määrittelyä varten. Näitä säädöksiä antaessaan komissio ottaa huomioon liitteessä III olevassa B osassa esitetyt seikat. Näissä delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen menetelmien on perustuttava 14 artiklassa säädettyihin todentamista koskeviin periaatteisiin ja asiaa koskeviin kansainvälisesti hyväksytyihin vaatimuksiin.

IV LUKU

VAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN JA TIETOJEN JULKAISEMINEN*17 artikla***Vaatimustenmukaisuusasiakirja**

1. Jos päästöselvitys täyttää 11–15 artiklassa sekä liitteissä I ja II säädetty vaatimukset, todentajan on annettava todentamisraportin perusteella vaatimustenmukaisuusasiakirja asianomaiselle alukselle.

▼B

2. Vaatimustenmukaisuusasiakirjan on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) aluksen tunnistetiedot (nimi, IMO-tunnistenumero ja rekisteröinti- tai kotisatama);
 - b) aluksen omistajan nimi, osoite sekä päätoimipaikka;
 - c) todentajan tunnistetiedot;
 - d) vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamispäivä (raportointikausi, jota se koskee, ja voimassaoloaika).
3. Vaatimustenmukaisuusasiakirjat ovat voimassa 18 kuukautta raportointikauden päätyttyä.
4. Todentajan on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja lippuvaltion viranomaiselle vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamisesta. Todentajan on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot käyttäen automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojenvaihtomuotoja koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*18 artikla***Velvoite säilyttää voimassa olevaa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa aluksessa**

Raportointikauden päättymistä seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä alusten, jotka saapuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan, ovat tällaisessa satamassa tai lähtevät tällaisesta satamasta ja jotka ovat tehneet matkoja kyseisellä raportointikaudella, on säilytettävä aluksessa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa.

*19 artikla***Tarkkailu- ja raportointivaatimusten noudattaminen sekä tarkastukset**

1. Kunkin jäsenvaltion on 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tietojen perusteella toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että sen lipun alla purjehtivat alukset täyttävät 8–12 artiklassa asetetut tarkkailu- ja raportointivaatimukset. Jäsenvaltioiden on pidettävä asianomaiselle alukselle 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettua vaatimustenmukaisuusasiakirjaa osoituksena kyseisten vaatimusten täyttämistä.
2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa olevien alusten kaikkiin tarkastuksiin, jotka toimitetaan direktiivin 2009/16/EY mukaisesti, kuuluu sen tarkastaminen, että aluksessa säilytetään voimassa olevaa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa.

▼ B

3. Jäsenvaltio voi tarkistaa kunkin sellaisen aluksen osalta, josta ei ole saatavilla 21 artiklan 2 kohdan i ja j alakohdassa tarkoitettuja tietoja aluksen saapuessa asianomaisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaa satamaan, että aluksessa säilytetään voimassa olevaa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa.

*20 artikla***Seuraamukset, tietojenvaihto ja karkotusmääräys**

1. Jäsenvaltioiden on luotava seuraamusjärjestelmä, johon kuuluvia seuraamuksia voidaan määrätä 8–12 artiklassa säädettyjen tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattamatta jättämisestä, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten soveltamisen varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitavia. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2017 annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ja ilmoitettava sille viipymättä kaikki myöhemmät muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava toimivasta tietojenvaihto- ja yhteistyöjärjestelystä niiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattamisesta, tai tarvittaessa niiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat seuraamusmenettelyistä. Jäsenvaltion kansalliset seuraamusmenettelyt tiettyä alusta vastaan on annettava tiedoksi komissiolle, Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA), muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle.

▼ M2

3. Tulosataman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa aluksille, jotka eivät ole noudattaneet tarkkailu- ja raportointivelvoitteita kahdella tai useammalla peräkkäisellä raportointikaudella ja joiden osalta vaatimusten noudattamista ei ole onnistuttu varmistamaan muilla täytäntöönpanotoimenpiteillä, karkotusmääräyksen, joka on annettava tiedoksi komissiolle, Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA), muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle. Karkotusmääräyksen seurauksena jokaisen jäsenvaltion, lukuun ottamatta sitä jäsenvaltiota, jonka lipun alla alus purjehtii, on kiellettävä asianomaiselta alukselta pääsy satamiinsa, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteensa 11 ja 18 artiklan mukaisesti. Kun tällainen alus purjehtii jäsenvaltion lipun alla ja saapuu johonkin sen satamista tai havaitaan jossakin sen satamista, asianomaisen jäsenvaltion on, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, pysäytettävä alus, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteensa.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettualus havaitaan sen ollessa jossakin sen jäsenvaltion satamista, jonka lipun alla se purjehtii, asianomainen jäsenvaltio voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa pysäyttämismääräyksen, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteensa. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle, EMSAlle ja muille jäsenvaltioille.

▼ M2

Mainittujen tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattaminen vahvistetaan antamalla voimassa oleva vaatimustenmukaisuusasiakirja tiedoksi sille toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle, joka antoi karkotusmääräyksen. Tämän kohdan säännökset eivät rajoita merihädässä olevien alusten tapauksessa sovellettavien kansainvälisten merenkulkua koskevien sääntöjen soveltamista.

▼ B

4. Aluksen omistajalla tai liikenteenharjoittajalla tai niiden jäsenvaltion sijoittautuneella edustajalla on oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi karkotusmääräykseen, ja tulosataman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava niille tästä asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on laadittava ja ylläpidettävä sopivia menettelyjä tätä varten.

5. Jäsenvaltio, jolla ei ole merisatamia alueellaan ja joka on sulkenut kansallisen alusrekisterinsä tai jonka lipun alla ei purjehdi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aluksia, ja niin kauan kuin sen lipun alla ei purjehdi tällaisia aluksia, voi poiketa tämän artiklan säännöksistä. Jäsenvaltion, joka aikoo käyttää tätä poikkeusta, on ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015. Kaikista myöhemmistä muutoksista on myös toimitettava tieto komissiolle.

▼ M2

Mahdollisuutta poiketa tämän artiklan säännöksistä ensimmäisen alakohdan nojalla ei sovelleta jäsenvaltioon, jonka viranomainen on vastaava hallinnointiviranomainen.

▼ B*21 artikla***Tietojen julkaiseminen ja komission kertomus**

1. Komissio julkaisee vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 11 artiklan mukaisesti tiedot raportoiduista ► **M2** kasvihuonekaasupäästöistä ◀ samoin kuin tämän artiklan 2 kohdassa säädetty tiedot.

2. Komissio sisällyttää julkaistaviin tietoihin seuraavat:

▼ M2

a) aluksen tunnistetiedot (nimi, yhtiö, IMO-numero ja rekisteröinti- tai kotisatama);

▼ B

b) aluksen tekninen suorituskyky (tarvittaessa energiatehokkuutta mittaava suunnitteluindeksi (EEDI) tai arvioitu indeksiarvo (EIV));

c) vuosittaiset ► **M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀;

d) vuosittainen kokonaispolttoainekulutus matkoilla;

e) keskimääräinen vuosittainen polttoainekulutus ja keskimääräiset vuosittaiset ► **M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ kuljettua pituutta kohden matkoilla;

f) keskimääräinen vuosittainen polttoainekulutus ja keskimääräiset vuosittaiset ► **M2** kasvihuonekaasupäästöt ◀ kuljetun matkan pituutta ja kuljettua lastia kohden matkoilla;

g) vuosittainen merellä vietetty kokonaisaika matkoilla;

h) sovellettu tarkkailumenetelmä;

▼ B

- i) vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamispäivä ja voimassaolon päättymispäivä;
- j) päästöselvityksen arvioineen todentajan tunnistetiedot;
- k) kaikki muut tiedot, joita tarkkaillaan ja joista raportoidaan vapaaehtoisesti 10 artiklan mukaisesti.

3. Jos erityisistä olosuhteista johtuen jonkin 2 kohdan mukaisten yhdistettyjen tietojen sellaisen ryhmän julkaiseminen, joka ei liity ► **M2** kasvihuonekaasupäästöihin ◀, poikkeuksellisesti heikentäisi sellaisen kaupallisen edun suojaa, jota on suojattava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽¹⁾ mukaisen tietojen ilmaisemista edellyttävän yleisen edun ylittävänä oikeutettuna taloudellisena etuna, tällaisen edun suojaamiseksi on yhtiön pyynnöstä sovellettava kyseisten tietojen osalta eri aggregointitasoa. Ellei eri aggregointitason soveltaminen ole mahdollista, komissio ei julkaise tietoja.

4. Komissio julkaisee vuosittain kertomuksen meriliikenteen ► **M2** kasvihuonekaasupäästöistä ◀ ja muista merkittävistä tiedoista, mukaan lukien yhdistetyt ja perustellut tulokset, jotta ne voidaan saattaa suuren yleisen tietoon ja jotta meriliikenteen ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjä ◀ ja energiatehokkuutta voidaan arvioida alusten koon, tyypin, toiminnan tai muiden merkityksellisiksi katsottujen luokkien mukaan.

▼ M2

5. Komissio arvioi joka toinen vuosi meriliikennetoimintojen kokonaisvaikutusta maapallon ilmastoon, myös vaikutusta, joka aiheutuu muista kuin hiilidioksidiin liittyvistä päästöistä tai vaikutuksista, jotka ovat peräisin muista kasvihuonekaasuista kuin hiilidioksidista tai sellaisista tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomista hiukkasista, joilla on lämmityspotentiaalia.

▼ B

6. EMSA avustaa säädettyjen tehtäviensä puitteissa komissiota tämän asetuksen tämän artiklan sekä 12 ja 17 artiklan täytäntöönpanossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽²⁾ mukaisesti.

V LUKU

KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

22 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Komissio tiedottaa säännöllisin väliajoin IMOlle ja muille kansainvälisille elimille, joita asia koskee, tämän asetuksen täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimuksissa määrättyjä toimivallan jakautumista tai päätöksentekomenettelyjä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

▼ B

2. Komissio ja tarvittaessa jäsenvaltiot vaihtavat kolmansien maiden kanssa teknisiä tietoja erityisesti tarkkailumenetelmien kehittämisestä, raportoinnin järjestämisestä ja päästöselvitysten todentamisesta.

3. Jos kasvihuonekaasupäästöjen maailmanlaajuisesta tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmästä tai maailmanlaajuisista toimenpiteistä meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi päästään kansainvälisellä tasolla yhteisymmärrykseen, komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen ja ehdottaa siihen tarvittaessa muutoksia varmistaakseen yhdenmukaisuuden kyseisen kansainvälisen yhteisymmärryksen kanssa.

▼ M2*22 a artikla***Uudelleentarkastelu**

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä ottaen huomioon erityisesti sen täytäntöönpanosta saadut lisäkokemukset, etenkin sitä silmällä pitäen, olisiko tämän asetuksen soveltamisalaan sisällytettävä aluksia, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, tällaisten alusten mahdollista myöhempää sisällyttämistä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan varten tai olisiko ehdotettava muita toimenpiteitä tällaisten alusten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Kyseiseen uudelleentarkasteluun on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.

▼ B

VI LUKU

DELEGOITU VALTA, TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*23 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset. On erityisen tärkeää, että komissio ennen näiden delegoitujen säädösten hyväksymistä noudattaa tavanomaista käytäntöään ja toteuttaa asianmukaiset asiantuntijatason kuulemiset, myös kansallisella tasolla.

▼ M2

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä heinäkuuta 2015 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Siirretään komissiolle 5 päivästä kesäkuuta 2023 viiden vuoden ajaksi 6 artiklan 8 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 11 a artiklan 4 kohdassa ja 13 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen asianomaisen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼ M2

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa, 6 artiklan 8 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 11 a artiklan 4 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvalan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvalan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

▼ B

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼ M2

5. Edellä olevan 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 8 kohdan, 7 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 11 a artiklan 4 kohdan, 13 artiklan 6 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan tai 16 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan viimeistä virkettä ei kuitenkaan sovelleta 1 päivään lokakuuta 2023 mennessä 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 6 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan tai 11 artiklan 4 kohdannojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin.

▼ B*24 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 ⁽¹⁾ 26 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

*25 artikla***Direktiivin 2009/16/EY muuttaminen**

Lisätään direktiivin 2009/16/EY liitteessä IV olevaan luetteloon kohta seuraavasti:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraimiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

▼B

”50. Meriliikenteen ► **M2** kasvihuonekaasupäästöjen ◀ tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 (*) nojalla annettu vaatimustenmukaisuusasiakirja.

(*) EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55”.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

▼ B*LIITE I***Menetelmät hiilidioksidipäästöjen tarkkailemiseksi****▼ M1****A. HIILIDIOKSIDIPÄÄSTÖJEN LASKEMINEN (9 ARTIKLA)**

Hiilidioksidipäästöjen laskemiseksi yhtiöiden on sovellettava seuraavaa kaavaa:

Polttoainekulutus × päästökerroin

Polttoainekulutuksen on katettava pääkoneiden, apukoneiden, kaasuturbiinien, kattiloiden ja suojakaasulaitteiston kuluttama polttoaine.

Polttoainekulutus aluksen kiinnityspaikassa satamassa lasketaan erikseen.

Aluksella käytettävien polttoaineiden päästökertoimia varten sovelletaan seuraavia oletusarvoja:

Polttoainetyyppi	Viittaus	Päästökerroin (t-CO ₂ /t-polttoaine)
1 Diesel/kaasuöljy	ISO 8217 Laadusta DMX laatuun DMB	3,206
2 Kevyt polttoöljy (LFO)	ISO 8217 Laadusta RMA laatuun RMD	3,151
3 Raskas polttoöljy (HFO)	ISO 8217 Laadusta RME laatuun RMK	3,114
4 Nestekaasu (LPG)	Propaani	3,000
	Butaani	3,030
5 Nesteytetty maakaasu (LNG)		2,750
6 Metanoli		1,375
7 Etanoli		1,913

Biopolttoaineisiin, vaihtoehtoihin muihin kuin fossiilisiin polttoaineisiin ja muihin polttoaineisiin, joita varten ei ole määritetty oletusarvoja, sovelletaan asianmukaisia päästökertoimia.

▼ B**B. MENETELMÄT HIILIDIOKSIDIPÄÄSTÖJEN MÄÄRITTÄMISEKSI**

Yhtiön on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa, millä tarkkailumenetelmällä kunkin sen vastuulla olevan aluksen polttoainekulutus lasketaan, ja varmistettava, että valittua menetelmää sovelletaan järjestelmällisesti.

Matkakohtainen tosiasiallinen polttoainekulutus on laskettava yhdellä seuraavista menetelmistä:

- omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistukset ja polttoainetankkien lukemien säännöllinen mittaus;
- omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden tankkien tarkkailu aluksella;
- virtausmittarien käyttö asianomaisissa polttoprosesseissa;
- suorat hiilidioksidipäästömittaukset.

▼B

Mitä tahansa näiden menetelmien yhdistelmää, jonka todentaja on arvioinut, voidaan käyttää, jos se parantaa mittauksen yleistä tarkkuutta.

1. Menetelmä A: Omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistukset ja polttoainetankkien lukemien säännöllinen mittaus

Tämä menetelmä perustuu polttoaineen määrään ja tyyppiin, jotka on määritetty aluksen omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistuksessa. Lisäksi tehdään säännöllisiä polttoainetankkien tarkastuksia mittaamalla tankin lukemat. Kauden kokonaispolttoainekulutus saadaan seuraavasti: kauden alussa käytettävissä oleva polttoaine, johon lisätään toimitukset ja josta vähennetään kauden lopulla käytettävissä oleva polttoaine sekä kauden alun ja lopun välillä tyhjennetty polttoaine.

Yksi kausi kattaa kahden käyntisataman välisen ajan tai satamassa vietetyn ajan. Kauden aikana käytetyn polttoaineen osalta on täsmennettävä polttoaineen tyyppi ja rikkipitoisuus.

Tätä menetelmää ei sovelleta, jos aluksessa ei ole saatavilla omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistusta, erityisesti, jos lastia käytetään polttoaineena, kuten esimerkiksi nesteytettyä maakaasua höyrystyneenä.

Marpol-yleissopimuksen liitteen VI voimassa olevien määräysten mukaan omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistus on pakollinen, ja asiaa koskeva kirjanpito on säilytettävä aluksessa kolmen vuoden ajan omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden toimituksen jälkeen siten, että se on helposti saatavilla. Aluksella tehtävät polttoainetankkien säännölliset tarkastukset perustuvat polttoainetankin lukemien mittaamiseen. Tässä yhteydessä käytetään polttoainetankkikohtaisia tankkitaulukkoita tilavuuden määrittämiseksi polttoainetankin lukemien mittaamishetkellä. Omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistukseen liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa. Polttoainetankin lukemat on mitattava asianmukaisilla menetelmillä, kuten automatisoiduilla järjestelmillä, luotauksella ja syvyyttä mittaavilla nauhoilla. Tankin luotausmenetelmä ja siihen liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

Jos tankatun tai tankkeihin jäävän polttoaineen määrä määritetään tilavuusyksiköinä ja ilmaistaan litroina, yhtiön on muunnettava tämä tilavuusmäärä massayksiköksi käyttäen tosiasiallisia tiheysarvoja. Yhtiön on määritettävä tosiasiallinen tiheys käyttäen jompaakumpaa seuraavista:

a) aluksella olevat mittausjärjestelmät

▼M1

b) tiheys, jonka polttoaineen toimittaja mittaa tankkauksen yhteydessä ja joka kirjataan polttoainelaskuun tai luovutustodistukseen

c) tiheys, joka on mitattu hyväksytyyn polttoaineentestauslaboratorion suorittamassa testianalysissä, mikäli tällainen laboratorio on käytettävissä.

▼B

Tosiasiallinen tiheys ilmaistaan kilogrammoina litraa kohden ja määritetään määrättyssä lämpötilassa tietyssä mittausmenetelmässä. Jos tosiasiallisia tiheysarvoja ei ole käytettävissä, asianomaiseen polttoainetyyppiin on sovellettava todentajan arvioimaa vakiotiheyskerrointa.

2. Menetelmä B: Omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden tankkien tarkkailu aluksella

Tämä menetelmä perustuu polttoainetankin lukemien mittaamiseen aluksella kaikista polttoainetankeista. Tankkien lukemat mitataan päivittäin, kun alus on merellä, ja joka kerta aluksen tankkien täyttämisen ja tyhjentämisen yhteydessä.

Polttoainekulutus koko kauden aikana saadaan polttoainetankin tason kumulatiivisista vaihteluista kahden mittauksen välillä.

Kaudella tarkoitetaan kahden satamakäynnin välistä aikaa tai satamassa vietettyä aikaa. Kauden aikana käytetyn polttoaineen osalta on täsmennettävä polttoaineen tyyppi ja rikkipitoisuus.

▼ B

Polttoainetankin lukemat on mitattava asianmukaisilla menetelmillä, kuten automatisoiduilla järjestelmillä, luotauksella ja syvyyttä mittaavilla nauhoilla. Tankin luotausmenetelmä ja siihen liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

Jos tankatun tai tankkeihin jäävän polttoaineen määrä määritetään tilavuusyksiköinä ja ilmaistaan litroina, yhtiön on muunnettava tämä tilavuusmäärä massayksiköksi käyttäen tosiasiallisia tiheysarvoja. Yhtiön on määritettävä tosiasiallinen tiheys käyttäen jompaakumpaa seuraavista:

- a) aluksella olevat mittausjärjestelmät;
- b) tiheys, jonka polttoaineen toimittaja mittaa tankkauksen yhteydessä ja joka kirjataan polttoainelaskuun tai luovutustodistukseen;
- c) tiheys, joka on mitattu hyväksytyyn polttoaineentestauslaboratorion suorittamassa testianalyysissä, mikäli tällainen laboratorio on käytettävissä.

Tosiasiallinen tiheys ilmaistaan kilogrammoina litraa kohden ja määritetään määrättyssä lämpötilassa tietyssä mittausmenetelmässä. Jos tosiasiallisia tiheysarvoja ei ole käytettävissä, asianomaiseen polttoainetyyppiin on sovellettava todentajan arvioimaa vakiotiheyskerrointa.

3. Menetelmä C: Virtausmittarien käyttö sovellettavissa polttoprosesseissa

Tämä menetelmä perustuu aluksella mitattaviin polttoainevirtauksiin. Kaikki asianmukaisiin hiilidioksidipäästölähteisiin liittyvien virtausmittareiden tiedot yhdistetään, jotta voidaan määrittää kokonaispolttoainekulutus tietyllä kaudella.

Kaudella tarkoitetaan kahden satamakäynnin välistä aikaa tai satamassa vietettyä aikaa. Kauden aikana käytetyn polttoaineen osalta on tarkkailtava polttoaineen tyyppiä ja rikkipitoisuutta.

Sovelletut kalibrointimenetelmät ja käytettyihin virtausmittareihin liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

Jos kulutetun polttoaineen määrä määritetään tilavuusyksiköinä ja ilmaistaan litroina, yhtiön on muunnettava tämä tilavuusmäärä massayksiköksi käyttäen tosiasiallisia tiheysarvoja. Yhtiön on määritettävä tosiasiallinen tiheys käyttäen jompaakumpaa seuraavista:

- a) aluksella olevat mittausjärjestelmät
- b) tiheys, jonka polttoaineen toimittaja mittaa tankkauksen yhteydessä ja joka kirjataan polttoainelaskuun tai luovutustodistukseen
- c) tiheys, joka on mitattu hyväksytyyn polttoaineentestauslaboratorion suorittamassa testianalyysissä, mikäli tällainen laboratorio on käytettävissä.

▼ M1

Tosiasiallinen tiheys ilmaistaan kilogrammoina litraa kohden ja määritetään määrättyssä lämpötilassa tietyssä mittausmenetelmässä. Jos tosiasiallisia tiheysarvoja ei ole käytettävissä, asianomaiseen polttoainetyyppiin on sovellettava todentajan arvioimaa vakiotiheyskerrointa.

▼ B

▼B

4. Menetelmä D: Suorat hiilidioksidipäästömittaukset

Suoria hiilidioksidipäästömittauksia voidaan soveltaa matkoihin ja hiilidioksidipäästöihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa sateissa. Hiilidioksidipäästöjen on katettava pääkoneista, apukoneista, kaasuturbiineista, kattiloista ja suojakaasulaitteistosta vapautuva hiilidioksidi. Niiden alusten osalta, joiden raportointi perustuu tähän menetelmään, polttoainekulutus lasketaan mitattujen hiilidioksidipäästöjen ja asianomaisiin polttoaineisiin sovellettavan päästökertoimen perusteella.

Tämä menetelmä perustuu hiilidioksidipäästöjen virtausten määrittämiseen poistokaasupiipuissa (savupiiput) kertomalla poistokaasun hiilidioksidipitoisuus poistokaasun virtauksella.

Sovellettu kalibrointimenetelmä ja käytettyihin laitteisiin liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

LIITE II

Muiden merkittävien tietojen tarkkailu

A. MATKAKOHTAINEN TARKKAILU (9 ARTIKLA)

1. Muiden merkittävien tietojen tarkkailemiseksi matkakohtaisesti (9 artiklan 1 kohta) yhtiöiden on noudatettava seuraavia sääntöjä:

- a) ►**MI** kiinnityspaikasta lähdön ja kiinnityspaikkaan saapumisen päivämäärä ja kellonaika ilmoitetaan Greenwichin yleisajassa (GMT/UTC). ◀ Merellä vietetty aika lasketaan satamasta lähtemistä ja satamaan saapumista koskevien tietojen perusteella ilman ankkuroitumisaikaa;

- b) kuljetun matkan pituus voi olla kaikkein suurimman väylän pituus lähtö- ja määräsataman välillä tai tosiasiaassa kuljetun matkan pituus. Jos käytetään kaikkein suurimman väylän pituutta lähtö- ja määräsataman välillä, olisi sovellettava konservatiivisen arvion mukaista korjauskerrointa sen varmistamiseksi, että kuljetun matkan pituutta ei aliarvioida merkittävästi. Tarkkailusuunnitelmassa on täsmennettävä, miten matkan pituus lasketaan ja tarvittaessa mitä korjauskerrointa käytetään. ►**MI** Kuljetun matkan pituus on määritettävä lähtösataman kiinnityspaikasta määräsataman kiinnityspaikkaan ja se on ilmaista meripeninkulmina; ◀

- c) liikennesuorite määritetään kertomalla kuljettu matka kuljetetun lastin määrällä.

- d) matkustaja-alusten kuljettama lasti ilmaistaan matkustajien lukumääränä. Kaikkien muiden alusluokkien kuljettaman lastin määrä ilmaistaan tarpeen mukaan joko metrisinä tonneina tai standardikuutiometreinä lastia;

- e) ►**MI** ro-ro-alusten osalta kuljetettu lasti määritellään aluksella olevan lastin painona, joka määritetään tosiasiallisena painona tai lastiyksiköiden (kuorma-autojen, henkilöautojen jne.) tai rahtimetrien lukumääränä kerrottuna niiden painon oletusarvolla. ◀

Tätä asetusta sovellettaessa 'ro-ro-aluksella' tarkoitetaan alusta, joka on suunniteltu kuljettamaan ro-ro-kuljetusyksiköitä tai jossa on ro-ro-lastitilat;

- f) konttialusten osalta lasti määritellään tonneina ilmaistuna lastin kokonaispainona tai, jos se ei ole mahdollista, twenty foot equivalent units (TEU) -yksiköiden määränä kerrottuna niiden painon oletusarvolla. Jos konttialuksen kuljettama lasti on määritelty sovellettavien IMO:n sääntöjen tai ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) mukaisten välineiden mukaisesti, kyseisen määritelmän katsotaan olevan tämän asetuksen mukainen.

Tätä asetusta sovellettaessa 'konttialuksella' tarkoitetaan alusta, joka on suunniteltu yksinomaan kuljettamaan kontteja lastiruumissa ja kannella;

▼B

- g) muiden alusluokkien kuin matkustaja-alusten, ro-ro-alusten ja konttialusten kuljettaman lastin määrittämisessä on voitava ottaa tarpeen mukaan huomioon kuljetetun lastin paino ja määrä sekä kuljetettujen matkustajien lukumäärä. Kyseisiin luokkiin kuuluvat muun muassa säiliöalukset, irtolastialukset, kappaletavara-alukset, jäähdytysalukset, ajoneuvojenkuljetusalukset ja yhdistelmäalukset.
2. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan g alakohdan täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännöt, joissa eritellään kyseissä alakohdassa tarkoitettuihin muihin alusluokkiin sovellettavat parametrit.
- Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.
- Komissio voi tarvittaessa tarkistaa 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja parametreja täytäntöönpanosäädöksillä. Komissio tarkistaa tarvittaessa näitä parametreja myös tähän liitteeseen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Yhtiöt voivat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä noudattaessaan lisätä halutessaan myös erityisiä tietoja, jotka koskevat aluksen jääluokkaa ja navigointia jääolosuhteissa.

B. VUOSIKOHTAINEN TARKKAILU (10 ARTIKLA)

Muiden merkittävien tietojen tarkkailemiseksi vuosikohtaisesti yhtiöiden on noudatettava seuraavia sääntöjä:

Asetuksen 10 artiklan mukaisesti tarkkailtavat arvot on määritettävä yhdistämällä asiaa koskevat matkakohtaiset tiedot.

Keskimääräistä energiatehokkuutta tarkkaillaan käyttämällä vähintään neljää indikaattoria: matkakohtainen polttoainekulutus, liikennesuoritekohtainen polttoainekulutus, matkakohtaiset hiilidioksidipäästöt ja liikennesuoritekohtaiset hiilidioksidipäästöt. Indikaattorit lasketaan seuraavasti:

Polttoainekulutus kuljettua matkaa kohden = vuosittainen kokonaispolttoainekulutus/kuljettu kokonaismatka

Polttoainekulutus liikennesuoritetta kohden = vuosittainen kokonaispolttoainekulutus/kokonaisliikennesuorite

Hiilidioksidipäästöt kuljettua matkaa kohden = vuosittaiset kokonaishiilidioksidipäästöt/kuljettu kokonaismatka

Hiilidioksidipäästöt liikennesuoritetta kohden = vuosittaiset kokonaishiilidioksidipäästöt/kokonaisliikennesuorite

Yhtiöt voivat näitä sääntöjä noudattaessaan lisätä halutessaan myös erityisiä tietoja, jotka koskevat aluksen jääluokkaa ja navigointia jääolosuhteissa sekä muita kulutettuun polttoaineeseen ja hiilidioksidipäästöihin liittyviä tietoja eriteltyinä muiden tarkkailusuunnitelmassa määriteltyjen kriteerien perusteella.

▼B*LIITE III***Edellä 15 ja 16 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä huomioon otetut seikat****A. TODENTAMISMENETTELYT**

- Todentajien pätevyys;
- asiakirjat, jotka yhtiöiden on toimitettava todentajille;
- todentajien suorittama riskinarviointi;
- tarkkailusuunnitelman vaatimustenmukaisuuden arviointi;
- päästöselvityksen todentaminen;
- oleellisuustaso;
- todentajien kohtuullinen varmuus;
- väärintulkinnat ja poikkeamat;
- todentamisraportin sisältö;
- parannussuosituksset;
- yhtiöiden, todentajien ja komission välinen viestintä.

B. TODENTAJIEN AKKREDITOINTI

- Miten merenkulkualan akkreditointia haetaan;
- miten kansalliset akkreditointielimet arvioivat todentajia akkreditointitodistuksen myöntämistä varten;
- miten kansalliset akkreditointielimet huolehtivat tarvittavasta valvonnasta akkreditoinnin jatkumisen vahvistamiseksi;
- vaatimukset, jotka kansallisten akkreditointielinten on täytettävä, jotta niillä on toimivalta myöntää akkreditointi merenkulkualan todentajille, mukaan lukien yhdenmukaistetut standardit.